

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ

Έτος Γ΄ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2004 - Άριθ. Φύλλου 29

Η ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΑ ΔΥΟ ΦΥΛΑ

Η διχοτόμηση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως σὲ δύο φύλα δὲν ἦταν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πτώσεως τῶν Πρωτοπλάστων. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κακῆς συμπεριφορᾶς τους μέσα στὸν Παράδεισο. Αὐτὸ τὸ ἀναπτύξαμε ἐκτενῶς στὸ προηγούμενο τεῦχος.

Οἱ Πρωτόπλαστοι πλάσθηκαν ἀπὸ τὸν Θεὸ ἰσότιμοι μὲ ἐξουσία νὰ ἄρχουν καὶ οἱ δύο ἐπὶ τῆς κτίσεως, χωρὶς νὰ εἶναι ὁ ἓνας ἀνώτερος ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ χωρὶς νὰ κυριαρχῆ ὁ ἓνας πάνω στὸν ἄλλον.

Γιὰ νὰ εὐτυχήσουν καὶ νὰ ἀξιοποιήσουν τοὺς ἑαυτοὺς τους ἔπρεπε νὰ διατηροῦν τὴν ἐνότητα Θεός-Ἀδὰμ-Γυνή-Θεός σὲ μία κυκλική σχέση, πού καταργεῖ τὴν ἀξιολογικὴ κλίμακα, ὑπὸ τὴν προϋπόθεση ὅτι ὁ Θεός θὰ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ τὸ «ἄρσεν» καὶ τὸ

«θῆλυ» ἀδιάκοπα καὶ ἀταλάντευτα ὡς ὁ μόνος Ζωοδότης καὶ Παροχεύς κάθε ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ ἡ συνεκτικὴ Δύναμη πού ἐνώνει τοὺς δύο σὲ μιὰ ἀδιάσπαστη ἐνότητα ἀγάπης καὶ συναντιλήψεως καί, πού μόνο Αὐτοῦ ἡ φωνὴ θὰ ἀναγνωρίζεται ὡς ρήματα Ζωῆς, Ἀλήθεια καὶ Γνώση.

Ἡ ἐξουσία τῆς αὐτοδιαθέσεως δίκωπο μαχαῖρι.

Ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ γυναῖκα του εἶχαν τὴν μοναδικὴ εὐλογία ἀλλὰ καὶ τὴν τεράστια εὐθύνη νὰ διαχειρισθοῦν τοὺς ἑαυτοὺς τους ὅπως αὐτοὶ ἤθελαν, ἀλλὰ εἶχαν προειδοποιηθεῖ πὼς καμμιὰ, μὰ καμμιὰ διαχείριση τοῦ ἑαυτοῦ τους ἀλλιότικη ἀπὸ τὶς ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἦταν ἰκανὴ νὰ τοὺς κρατήσῃ στὴ ζωὴ καὶ στὴ μεταξύ τους ἀγάπη.

Οἱ Πρωτόπλαστοι παρεξήγησαν

τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιαθέσεως ποὺ ἔλαβαν ἀπὸ τὸν Θεὸ καί, ἀντὶ νὰ τὸ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ παραδοθοῦν στὶς ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ Πατέρα τους, πίστεψαν πὼς ὑπάρχουν καὶ ἄλλες ἐκδοχὲς εὐτυχίας, πέρα ἀπὸ τὶς ὁδηγίες τοῦ Θεοῦ, τὶς ὁποῖες ἐκδοχὲς εἴτε μποροῦν νὰ ἐπινοήσουν εἴτε νὰ τὶς διδαχθοῦν ἀπὸ κάποιον ἄλλον. Μέσα στὴ σπουδὴ τους γιὰ αὐτοσχεδιασμοὺς ξέχασαν πὼς δὲν μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐφεύρη γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ τὸν συνάνθρωπό του τίποτε καλύτερο καὶ σπουδαιότερο ἀπὸ αὐτὸ ποὺ ὀρίζει ὁ Πάνσοφος δημιουργὸς καὶ κατασκευαστὴς τοῦ ἀνθρώπου. Ξέχασαν πὼς ὁ ἄνθρωπος δὲν ἀξιοποιεῖται μὲ τὶς ὅποιες ἐπινοήσεις ἀλλὰ μόνο μὲ τὴν ἀφομοίωση τῶν ὁδηγιῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν ἐξομοίωσή του μὲ τὸν Θεό.

Σ' αὐτὴ τὴν πλάνη τοὺς βρῆκε ὁ διάβολος καὶ προθυμοποιήθηκε νὰ τοὺς διδάξη αὐτὸ ποὺ ζητοῦσαν. Τὴ γνώση καὶ τὴν εὐτυχία μὲ κάποιον ἄλλο τρόπο καὶ ὄχι μὲ τὸν τρόπο ποὺ τοὺς τὰ χορηγοῦσε ὁ Δημιουργὸς τους. Αὐτοὶ τὸν ἄκουσαν καὶ τὸν ὑπάκουσαν. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ βροῦν ἀντὶ γιὰ γνώση, ἀπόγνωση· καί, ἀντὶ γιὰ εὐτυχία, ἔχθρα, μῖσος καὶ ἀντιπαλότητα. Ἐνα μῖσος ἀγεφύρωτο ἦταν τὸ μόνο «κέρδος» τοῦ ἐγχειρήματός τους καὶ τῆς προσπάθειάς τους νὰ πετύχουν γιὰ τοὺς ἑαυτοὺς τους κάτι... καλύτερο(!)

Δυστυχῶς, τὸ πάθημά τους αὐτὸ δὲν ἔγινε μάθημα ἐπιστροφῆς στὴ Γνώση τοῦ Θεοῦ, ποὺ εἶναι ἡ μόνη πραγματικότητα, ἀλλὰ οἱ Πρωτοπλαστοὶ συνέχισαν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς καὶ τὶς δικαιολογίες, ἐπινοοῦντες καὶ οἰκοδομοῦντες μέσα τους μιὰ δική τους λογικὴ, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία γιὰ τὶς κακὲς ἐπιλογές τους ἔφταιγε κάποιος ἄλλος καί, περισσότερο ἀπὸ ὅλους, ὁ Θεός!

Μ' αὐτὲς τὶς «ἐπινοήσεις», ἡ πρώτη Πτώση τους ἔγινε πιά «κατρακύλα»(!) καὶ ἐπαυξάνεται συνεχῶς καὶ κορυφώνεται στὶς μέρες μας μὲ ἀπίστευτες διακηρύξεις, ὅπως π.χ. ὅτι ἀκόμη καὶ γιὰ τὶς ἐγκληματικές μας πράξεις δὲν φταῖμε ἐμεῖς ἀλλὰ τὰ... κύτταρα ποὺ κληρονομήσαμε ἀπὸ τοὺς γονεῖς μας!

Τὸ ψυχογράφημα τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς Ἑῤας

Ὁ Θεὸς δὲν ἄφησε τοὺς Πρωτοπλάστους νὰ ἐξοντωθοῦν ἀπὸ τὸ μεταξὺ τους μῖσος, ἀλλὰ ἔσπευσε νὰ τοὺς ἐπισημάνη τὶς ἀλλοιώσεις ποὺ εἶχε ὑποστῆ ἡ ψυχοσύνησός τους ἀπὸ τὴν αὐθαίρετη ἐπιλογή τους καὶ νὰ τοὺς χορηγήσῃ τὰ κατάλληλα ψυχικὰ φάρμακα.

Ἀπὸ τὴ συμπεριφορὰ τῶν Πρωτοπλάστων πρὸ τῆς ὀριστικῆς πτώσεώς τους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς θεραπευτικὲς συμβουλές τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν

Ἄδὰμ καὶ τὴ γυναῖκα του μετὰ τὴν πτώση τους μπορούμε νὰ συνθέσουμε τὸ ψυχογράφημά τους καὶ νὰ τὸ ἀξιοποιήσουμε καὶ μεῖς, ὁ καθένας μας, γιὰ τὴ διάγνωση τῶν κακώσεων τῆς ψυχῆς μας.

Ἀπὸ τὴ συμπεριφορά τους, λοιπόν, ὅπως τὴν περιγράφει τὸ βιβλίον τῆς Γενέσεως ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος, διαπιστώνουμε πὼς οἱ Πρωτόπλαστοι δὲν λειτούργησαν τὴν ἀνθρώπινη φύση τους μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀλλὰ ἐντελῶς διαφορετικά, ἐνῶ ἡ καταγωγή τους ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ ἡ κατ' εἰκόνα Του πλάση τους ὑπαγόρευαν πὼς ἔπρεπε οἱ ἐνέργειές τους νὰ εἶναι κοινές -ὅπως τῆς Ἁγίας Τριάδος- καὶ τὸ φρόνημα τῆς ψυχῆς τους ἓνα.

Ἡ γυναῖκα, ὅμως, αὐτονομήθηκε ἀπὸ τὸν Ἄδὰμ καί, ἐνῶ ἕως ὅτου βρεῖ ἄλλον συνομιλητὴ γιὰ ἐπικοινωνία εἶχε προσήλωσεν στὸν ἄνδρα της, μόλις παρουσιάσθηκε σ' αὐτὴν ἰδιαιτέρως ἄλλος συνομιλητὴς -ὁ διάβολος μέσα ἀπὸ τὸ τετραπέρατο φίδι- ξέχασε τὸν ἄνδρα της καὶ τὸν Θεὸ καὶ ἀφέθηκε στὰ θελκτικὰ λόγια τοῦ διαβόλου καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴ θέα τοῦ ἀπαγορευμένου δένδρου: «καὶ εἶδεν ἡ γυνή, ὅτι καλὸν τὸ ξύλον εἰς βρῶσιν καὶ ὅτι ἀρεστὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν καὶ ὠραῖον τοῦ κατανοῆσαι καὶ λαβοῦσα ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ ἔφαγε» (Γεν. 3, 6). Ἡ γυναῖκα προχώρησε σὲ ἐμπειρία ξένη πρὸς τὸν Θεὸ καὶ τὸν ἄνδρα της. Κάνει βήματα μόνη της. Ἐνεργεῖ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα της αὐτόνομα, ἀποκεκομμένη ἀπὸ τὴν κυκλικὴ σχέση, πού προείπαμε (Θεὸς- Ἄδὰμ- Γυναῖκα-Θεός) καὶ στὴ συνέχεια ἐπιστρέφει στὴ σχέση μὲ τὸν ἄνδρα της σὰν ὁδηγὸς καὶ δάσκαλός του. Τὸν παρακινεῖ νὰ ἀκολουθήσῃ τὰ βήματά της καὶ νὰ ἔχη καὶ αὐτὸς τὴν ἴδια μ' αὐτὴν ἐμπειρία: «Καὶ ἔδωκε καὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς μετ' αὐτῆς καὶ ἔφαγον» (ὁ.ά.)

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ Ἄδὰμ εἶχε προηγουμένως ἀδιαφορήσει στὴν πρόταση τοῦ διαβόλου, πού τοῦ ἔγινε μέσα ἀπὸ τὸ φίδι: «Ἄδὰμ οὐκ ἠπατήθη, ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα ἐν παραβάσει γέγονε» (α' Τιμ 2, 14). Δὲν ἐξαπατήθηκε ἀπὸ τρίτους, ἐξαπατήθηκε, ὅμως, ἀπὸ τὴν πρόταση τῆς γυναῖκας του καὶ ἔχασε κάθε δύναμη ἀντιστάσεως ὥστε ξέχασε καὶ Αὐτὸν τὸν ἴδιο τὸν Θεό. Ὁ Ἄδὰμ διακόπτει καὶ αὐτὸς τὴν κυκλικὴ σχέση καὶ ἐνεργεῖ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του ὡς ἐξάρτημα τῆς γυναῖκας του καὶ ὄχι ὡς ἰσότιμο μέλος στὴ σχέση Θεός- Ἄδὰμ-Γυναῖκα-Θεός.

Ὁ διαφορετικὸς τρόπος ἐνεργείας Ἄδὰμ καὶ γυναῖκας στὸ γεγονός τοῦ βιβλίου τῆς Γενέσεως, πού ἦταν καὶ ἡ πρώτη ἐνέργειά τους μετὰ τὴ δημιουργία τους, **διχάζει τὴν ἀνθρώπινη φύση σὲ δύο ἐλαττωματικές ὑπάρξεις**, οἱ ὁποῖες καὶ σφραγίζουν τοὺς ἀπογόνους τους.

Στὸ ἐξῆς οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔρχονται στὴ ζωὴ θὰ ἔχουν ἢ τὴν ψυχοσύνθεση τοῦ Ἀδάμ ἢ τὴν ψυχοσύνθεση τῆς Εὕας. Αὐτὸ εἶναι ἀναγκαῖο ἐπακόλουθο, ἐφ’ ὅσον ἡ ἀνθρώπινη φύση δὲν εἶναι πιά ἐνιαία ἀλλὰ σπασμένη στὰ δύο. Τὰ δύο πρόσωπα, Ἀδὰμ καὶ Γυναῖκα, μὲ τὰ ιδιαίτερα ὑποστατικά ἰδιώματα, ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ Θεὸς γιὰ νὰ μὴ συγχέωνται μεταξύ τους, μετατρέπονται λόγω τῆς κακῆς λειτουργίας τους σὲ δύο ξεχωριστοὺς κόσμους, ποὺ ὀνομάσθηκαν φύλα. Τώρα πιά δὲν μετέχουν μὲ τὴν ἴδια ψυχολογία στὴν ἀνθρώπινη φύση ἀλλὰ ὁ ἕνας ἔχει διαφοροποιηθεῖ ἀπὸ τὸν ἄλλον μὲ τὴν ἀνδρική ἢ τὴν γυναικεία ψυχολογία.

Τώρα πιά δὲν κάνουμε λόγο γιὰ ἄνδρα ἢ γυναῖκα ὡς φορέων τῆς ἐνιαίας ἀνθρωπίνης φύσεως ἀλλὰ ὡς δύο ξεχωριστῶν φύλων ποὺ ἔχουν μεταξύ τους χῶδεις διαφορές.

Τὰ φάρμακα γιὰ τὶς ψυχικὲς κακώσεις Ἀδὰμ & Εὕας

Ὁ Θεὸς ἐπεμβαίνει θεραπευτικὰ στὴ διχοτομημένη ἀνθρώπινη φύση καὶ ματαιώνει τὸν ἐκφυλισμὸ τῆς μὲ τὸ νὰ προσφέρῃ στὸν Ἀδὰμ καὶ στὴν Εὕα ὅλα τὰ φάρμακα γιὰ τὶς ψυχικὲς τους κακώσεις.

Πρῶτα τοὺς ἐνσπείρει ἔρωτα τοῦ ἐνὸς πρὸς τὸν ἄλλον γιὰ νὰ τοὺς προσελκύσῃ καὶ νὰ ἀποφευχθῇ ἡ τελειωτικὴ καὶ τελεσίδικη διάσπασή τους. Κατόπιν, παραλαμβάνει καὶ τοὺς δύο καὶ διορθώνει τὶς κακὲς ροπὲς τῆς ψυχῆς τους, ποὺ, σὰν δεύτερη φύση, ἔχουν διαμορφωθεῖ ἀπὸ τὰ ἐνεργήματα τῆς Πτώσεώς τους. Στὸν Ἀδὰμ ὀρίζει νὰ γίνῃ «κεφαλὴ τῆς γυναικός», ὄχι γιὰ νὰ κάνῃ “τοῦ κεφαλιοῦ του”, ἀλλὰ γιὰ νὰ ἔχῃ Κεφαλὴ τοῦ τὸν Θεό, τὴν Πηγὴ τῆς Ζωῆς τῆς κυκλικῆς σχέσεως, ποὺ προείπαμε. Στὴ δὲ γυναῖκα ὀρίζει νὰ ἔχῃ στραμμένη τὴν προσοχὴ τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα τῆς: «Πρὸς τὸν ἄνδρα σου ἡ ἀποστροφὴ σου καὶ αὐτὸς σοῦ κυριεύσει» (Γεν. 3,16), γιὰ νὰ προφυλαχθῇ ἀπὸ τὴν προδιάθεσή τῆς νὰ παρασύρεται καὶ νὰ ἐπηρεάζεται εὐκόλα ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ μετέχῃ, διὰ τῆς σχέσεώς τῆς μὲ τὸν ἄνδρα τῆς, στὴν ὄντως Κεφαλὴ, ποὺ εἶναι ὁ Θεός.

Οἱ ὁδηγίες αὐτὲς παρεξηγήθηκαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀπὸ τότε μέχρι σήμερα καὶ γι’ αὐτὸ εἶναι λίγοι οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔχουν ὠφεληθεῖ ἀπὸ αὐτὲς.

Πολλοὶ νομίζουν ὅτι οἱ ὁδηγίες αὐτὲς καλλιεργοῦν ἓνα ἰδιότυπο ρατσισμό μεταξύ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ὅμως ὁ Θεὸς ἀποσκοπεῖ μὲ αὐτὲς τὶς ὁδηγίες νὰ ἀνδρώσῃ τοὺς ἄνδρες ὥστε καὶ οἱ γυναῖκες νὰ βρίσκουν σ’ αὐτοὺς στήριγμα καὶ ἀνάπαυση καὶ νὰ μὴν αἰσθάνονται

τήν ανάγκη νά αὐτονομοῦνται γιά νά ἐπιβιώσουν ψυχολογικά.

Ὁ Θεὸς διέκρινε στή συμπεριφορὰ τοῦ Ἀδὰμ μιὰ παθητικὴ διάθεση καὶ μιὰ δουλικὴ στάση ἀπέναντι στήν Εὐὰ καὶ γι' αὐτὸ τοῦ ἐπισημαίνει ὅτι πρέπει νά γίνεи «κεφαλὴ». Πρέπει νά ἀναλαμβάνη εὐθύνες καὶ ὄχι νά ἐξαντλῆ τὸν ἀνδρισμὸ του στή σεξουαλικότητά του ἢ στήν ἀσταμάτητὴ ἐργατικότητά του. Ἡ δουλικὴ ὑποχωρητικότητα τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὶς γυναῖκες τους ἔχει σὰν συνέπεια νά νοιώθουν οἱ γυναῖκες ἀνασφάλεια καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔλλειψη ἐκτιμῆσεως γιὰ τοὺς ἀνδρες τους καὶ τότε οἱ ἀνδρες γιά νά ἀποκρούσουν τὰ αἰσθήματα μειονεκτικότητος ἀπέναντι στὶς γυναῖκες τους, ἀντὶ νά γίνουν «κεφαλὴ» γίνονται «ἀντράκια», μὲ φωνές καὶ ἀγριάδες, ὅποτε ὀλοκληρώνεται ἡ ἀσυνεννοησία καὶ ἡ διάσταση.

Κατὰ τὴν πτώση τῶν Πρωτοπλάστων ὁ Ἀδὰμ ἔκανε ἓνα βῆμα πίσω κσὶ ἡ Εὐὰ δύο βήματα μπροστά. Ἔτσι ἔχασε ὁ ἓνας τὸν ἄλλον. Οἱ ὀδηγίες τοῦ Θεοῦ ὀρίζουν τώρα πιά πῶς ὁ Ἀδὰμ πρέπει νά κάνει ἓνα βῆμα μπροστὰ καὶ ἡ Εὐὰ δύο βήματα πίσω γιά νά ξανασυνανηθοῦν καὶ νά ἐνωθοῦν πραγματικά. Τὸ ἐπιπόλαιο μάτι, πού ἀγνοεῖ τὴν προῖστορία, ἔχει τὴν λανθασμένη ἰδέα πῶς μέσα στήν Ἐκκλησία μὲ τὶς ὀδηγίες αὐτῆς τοῦ Θεοῦ οἱ γυναῖκες ὑποβιβάζονται καὶ οἱ ἀνδρες ἀνυψώνονται. Αὐτὴ ἡ πλάνη ἔχει κυριαρχήσει μέσα στοὺς αἰῶνες. Γι' αὐτὸ πρέπει νά προσθέσουμε καὶ ἄλλες πολλές ἐξηγήσεις ὥστε ἡ συζήτηση αὐτοῦ τοῦ θέματος νά μᾶς ἀποτοξινώσῃ κάπως ἀπὸ τὶς προκαταλήψεις μας καὶ νά προσεγγίσουμε μὲ περισσότερὴ ἐμπιστοσύνη τὶς θεραπευτικὲς ὀδηγίες τοῦ Θεοῦ.

π. Β.Ε.Β.

ΤΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΝΕΑΝΙΚΟΥ ΜΑΣ ΚΕΝΤΡΟΥ

Κυκλοφορήθηκαν τὰ ἡμερολόγια τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου τοῦ Ναοῦ μας γιά τὸ 2005.

Ἀγοράζοντας τὰ ἡμερολόγια αὐτά, ἐνισχύετε τὸ Ἐνοριακὸ ἔργο τῆς Νεότητος δεδομένου ὅτι ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε καὶ λειτουργικὰ ἔξοδα ἀλλὰ καὶ γιὰτὶ πρέπει νά προσφέρουμε στὰ παιδιά μας καὶ ὑλικά μέσα. Οἱ κοσμικοὶ προσφέρουν ἀφειδῶς ὑλικά μέσα γιά νά βλάψουν τῆς ψυχῆς τῶν

παιδιῶν, ἡ Ἐκκλησία δὲν πρέπει νά προσφέρῃ γιά νά τὰ ὠφελήσῃ;

Προτάσεις για την έπαναφορά του θεσμού των Κατηχουμένων

Οσοι Κατηχουμένοι Προσελθετε...

Στὰ θεολογικὰ κηρύγματα τῆς Τετάρτης στὰ πλαίσια τῶν Ἐνοριακῶν Σχολῶν Μελέτης τῆς Ἁγίας Γραφῆς, γιὰ τὰ ὁποῖα ἡ Ἱ. Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν προτείνει γιὰ τὸ τρέχον διάστημα τὸ γενικὸ θέμα «Ὁρθόδοξος Κατήχσις», μελετᾶμε τὶς «Κατηχήσεις» τοῦ Ἁγ. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων.¹

Παρ' ὅλο πὺν ὁ Ἅγιος Κύριλλος ἔζησε καὶ ἔγραψε στὴν ἀρχὴ τοῦ τετάρτου αἰῶνος, οἱ Κατηχήσεις του εἶναι ἐπίκαιρες, ἐπειδὴ οἱ δύο χρονικὲς περίοδοι, δηλ. ὁ τέταρτος αἰῶνας καὶ ἡ σημερινὴ ἐποχὴ μοιάζουν μεταξύ τους. Τότε εἶχαν σταματήσει οἱ ἐκτεταμένες διώξεις τῶν Χριστιανῶν τῶν τριῶν πρώτων αἰῶνων καὶ ὁ Χριστιανισμὸς ἐπεκράτησε σιγὰ σιγὰ καὶ σ' ὅλην τὴν αὐτοκρατορία. Ἄρα δὲν διέτρεχε πλέον κανεὶς κίνδυνο νὰ ἀσπασθῆ τὸν Χριστιανισμὸ. Ἀντιθέτως, πολλοὶ ζητοῦσαν νὰ βαπτιστοῦν κινούμενοι ἀπὸ διάφορα συμφέροντα.

Μήπως τὸ ἴδιο δὲν γίνεται καὶ σήμερα; Δὲν ζητοῦν καὶ σήμερα πολλοὶ νὰ βαπτιστοῦν καὶ μάλιστα ἔχοντες ἔτοιμη καὶ τὴν ἡμερομηνία καὶ τὸν τρόπο καὶ τὸν νονὸ ἢ τὴ νονά; Ἐμεῖς, λαϊκοὶ καὶ κληρικοὶ, οἱ ὁποῖοι προσπαθοῦμε νὰ ἔχουμε ἂν μὴ τι ἄλλο τουλάχιστον σοβαρότητα, βρισκόμαστε μπροστὰ σὲ ἓνα δίλημμα: Θὰ ἐφαρμόσουμε τὴν ἀκρίβεια μὲ τὸ ρίσκο νὰ ἀδικήσουμε κάποιον ἢ θὰ ἐφαρμόσουμε τὴν οἰκονομία μὲ κίνδυνο νὰ ξεγλιστρήσουμε στὴν παραοικονομία;

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος μᾶς δίνει τὴν ἀπάντηση: «Εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ ἔρθεις μέσα στὸν ἱερὸ αὐτὸ κῶρο καὶ μὲ κάποια ἄλλη πρόφαση. Γιατὶ πραγματικά, ἓνας ἄντρας μπορεῖ νὰ γίνῃ κατηχούμενος μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ κερδίσει τὴν γυναίκα του. Τὸ ἴδιο βέβαια θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες. Πολλὲς φορές πάλι ἔγινε κατηχούμενος ἓνας δοῦλος, γιὰτὶ θέλησε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν κύριό του ἢ ἓνας ἄλλος, ἐπειδὴ θέλησε νὰ εὐαρεστήσῃ τὸ φίλο του. Παραδέχομαι ὅτι σὲ ἔπιασε τὸ ἀγγίστρι μὲ κάποιο δόλωμα καὶ συγκατανεύω νὰ σὲ δεχτῶ, ἂν καὶ ξεκίνησες μὲ κακὴ πρόθεση. Γιατὶ γνωρίζω ὅτι μπορεῖς νὰ σωθεῖς, ἂν μέσα σου καλλιεργήσεις τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας.» Εἶναι σαφῆ τὰ λόγια τοῦ Ἁγ. Κυρίλλου. Γίνονται δεκτοὶ καὶ τέτοιοι ἄνθρωποι πὺν προσέρχονται μὲ κακὴ πρόθεση.

Εὐθὺς μετὰ τοὺς θέτει κάποιους ὅρους καὶ τοὺς διδάσκει πῶς πρέπει νὰ πλησιάσουν τὴν Ἐκκλησία: «Θεωρήθηκες λοιπὸν ἄξιος καὶ μῆκεις στὴν Ἐκκλησία. Γράφτηκε τὸ ὄνομά σου στὸν κατάλογο τῶν ὑποψηφίων γιὰ τὸ Βάπτισμα. Κάνε μου τὴ χάρη, σὲ παρακαλῶ, καὶ μελέτησε προσεκτικὰ αὐτὸ τὸ σεμνὸ καθίδρυμα τῆς Ἐκκλησίας. Παρατηρεῖς τὴν τάξη, τὸ τυ-

πικό, τὴν πίστη καὶ τὴν γνώση τῆς Ἐκκλησίας; Τὴν ἀνάγνωση τῶν ἁγίων καὶ ἱερῶν κειμένων, τὴ παρουσία τῶν ἀφιερωμένων στὸ Θεὸ ψυχῶν, τὴ διδακτικὴ μέθοδο; Σεβάσου τὸν τόπο καὶ διδάξου ἀπ' ὅσα βλέπεις. Μπορεῖς νὰ φύγεις τώρα ποῦ σοῦ δίνεται ἡ εὐκαιρία, ὥστε μίαν ἄλλη φορά νὰ μπεῖς στὴν Ἐκκλησία μὲ πολὺ καλύτερες προϋποθέσεις.» Ὁ Ἅγιος ἐδῶ ζητεῖ πράγματα ποῦ ἀκόμα καὶ γιὰ τοὺς πιστοὺς, δυστυχῶς, δὲν εἶναι αὐτονόητα. Κι ὅμως ὁ Ἅγιος ξεκαθαρίζει τὰ πράγματα καὶ καλεῖ τοὺς κατηχουμένους νὰ ἀναλάβουν τὶς εὐθύνες τους: «Ἐγὼ σὲ προειδοποιῶ, πρὶν ἀκόμα ἔρθει μέσα ἐδῶ ὁ Νυμφίος τῶν ψυχῶν μας, Ἰησοῦς Χριστός, καὶ δεῖ τὶς φορεσιές. Τώρα ἔχεις ἀκόμα πολὺ καιρὸ μπροστά σου. Ἔχεις σαράντα ἡμέρες γιὰ νὰ μετανοήσεις. Ἔχεις πολλὴ εὐκαιρία καὶ νὰ ξεντυθεῖς καὶ νὰ ἔρθεις ὅπως πρέπει στὴν Ἐκκλησία. Ἄν ὅμως μένεις ἀμετανόητος στὴν κακὴ σου προαίρεση, ἐγὼ ποῦ σοῦ τὰ λέω τώρα δὲν θὰ ἔχω πιά καμιὰ εὐθύνη, καὶ σὺ βέβαια μὴν περιμένεις νὰ λάβεις τὴ Θεία Χάρη. Γιατὶ τὸ μὲν νερὸ τοῦ Βαπτίσματος θὰ σὲ δεχτεῖ, τὸ Ἅγιο Πνεῦμα ὅμως δὲν θὰ σὲ δεχτεῖ.»

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στάση τοῦ Ἁγ. Κυρίλλου μποροῦμε νὰ μάθουμε πάμπολλα, ὥστε καὶ καλυμμένοι νὰ εἴμαστε καὶ νὰ μπορέσουμε μὲ παρρησία νὰ ἐφαρμόσουμε τὸ σωστὸ χωρὶς νὰ παρεξηγηθοῦμε.

Οἱ κατηχούμενοι πρέπει - κατὰ τὴν ταπεινὴ μου γνώμη - νὰ ξαναγίνουν θεσμὸς στὴν Ἐκκλησία. Ἡ ἐγγραφή τους σὲ κατάλογο φωτιζομένων πρὸ τῆς Μεγάλης Σαρακοστής, πρὸ τῆς Σαρακοστής τῶν Χριστουγέννων καὶ ἴσως καὶ ἄλλη μιὰ φορά τὸ καλοκαίρι μὲ ἐπίσημη τελετὴ θὰ ἦταν πολὺ βοηθητικὴ πρὸς πᾶσα κατεύθυνση. Πρῶτον θὰ ἔκοβε τὶς παράξενες ἀπαιτήσεις μερικῶν ὑποψηφίων, δεύτερον θὰ καλλιεργοῦσε ἕναν ὑγιῆ συναγωνισμό μεταξύ τῶν φωτιζομένων καὶ τρίτον θὰ τοὺς καθιστοῦσε γνωστοὺς στὸ ἐκκλησίασμα οὕτως ὥστε νὰ εἶχαν μιὰ ἐπιπλέον βοήθεια ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθάνονταν περισσότερο τὴν εὐθύνη τους ἀλλὰ καὶ ἀναγκαιότητα τῆς τακτικῆς παρουσίας τους κατὰ τὶς Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ ἰδιαίτερος κατὰ τὶς Θ. Λειτουργίες τῶν Κυριακῶν καὶ τῶν μεγάλων ἑορτῶν.

Ἄλλιως, πιδ νόημα ἔχει ἡ σωστὴ ἐπαναφορὰ τῆς ἐκφωνήσεως τῶν κατηχουμένων στὴ Θ. Λειτουργία, ἂν ἡ κατήχηση εἶναι ὑπόθεση ἀποκλειστικῶς τοῦ κατηχητοῦ καὶ τοῦ κατηχουμένου; Καὶ ποῦ ἄλλοῦ θὰ μάθουν οἱ κατηχούμενοι τὴ συμπεριφορὰ τῶν Χριστιανῶν, τὴν τάξη, τὸ τυπικὸ κτλ. ἂν ὄχι παραδειγματιζόμενοι ἀπὸ τοὺς πιστοὺς κατὰ τὴν ὥρα τῶν συνάξεών τους;

Διάκονος Γεώργιος Χάας

1) Κατηχήσεις Ἁγ. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κείμενο - Μετάφραση, ἐκδ. «Ἐτοιμασία», Ἱ. Μονὴ Τιμίου Προδρόμου Καρέα 1991

Η ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Στις **6 Δεκεμβρίου** θα εορτάσουμε τον άγιο της Ένορίας μας, τον Άγιο Νικόλαο τον Θαυματουργό, Επίσκοπο Μύρων της Λυκίας. Από πέρυσι ο Ι. Ναός μας έχει ως ανεκτίμητο θησαυρό ένα τεμάχιο του ιεροῦ Λειψάνου του άγιου Νικολάου, δωρηθέν από το Μιλᾶνο της Ιταλίας.

Τὰ περι τῆς προελεύσεως καὶ τῆς ἐλεύσεως στοῦ Ναοῦ μας τοῦ ιεροῦ λειψάνου περιγράφονται λεπτομερῶς στοῦ ὑπ' ἀριθ. 17 τεύχος τοῦ περιοδικοῦ μας τοῦ περυσينوῦ Δεκεμβρίου.

Ἦδη ἀπὸ μηνῶν ἡ ἱερὰ λειψανοθήκη τοῦ άγιου Νικολάου ἔχει ἐναποτεθεῖ σὲ περίτεχνη ἱερὰ προσθήκη, ἡ ὁποία εὐρίσκεται πλησίον τοῦ τέμπλου καὶ δεξιά τῆς Εἰκόνας τοῦ άγιου μας.

Ἡ συνεχῆς παρουσία τοῦ άγιου Νικολάου στοῦ Ναοῦ μας διὰ τοῦ ιεροῦ του Λειψάνου εἶναι ἀδιάκοπη πηγή εὐλογίας καὶ ἐνισχύσεως γιὰ ὅλους ἐμᾶς ποὺ ὑπηρετοῦμε τὸν άγιο Οἶκο του ἀλλὰ καὶ γιὰ ὅλους τοὺς μετ' εὐλαβείας προσερχομένους.

Τὸ Πρόγραμμα τῆς Ἑορτῆς

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς, **5ης Δεκεμβρίου**, στίς **6³⁰** μ.μ. θὰ ἀρχίσῃ ὁ εορτασμός μετ' Πανηγυρικὸ Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ καὶ Ἀρτοκλασία.

Τὸ ἴδιο βράδυ, **9⁰⁰** μ.μ. ἕως **1¹⁵** τὸ πρωῒ, θὰ τελεσθῆ στοῦ παρεκκλήσιό μας Ἀγρυπνία, ἡ ὁποία θὰ περιλαμβάνῃ Ἑσπερινὸ, Ὕμνος καὶ Θ. Λειτουργία.

Τὸ πρωῒ τῆς Δευτέρας, **6ης Δεκεμβρίου**, ὥρα **7⁰⁰**, θὰ ἀρχίσῃ ὁ Ὕμνος καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ γίνῃ Ἀρτοκλασία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία, προεξάρχοντος τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Φαναρίου κ. Ἀγαθαγγέλου.

Τὸ ἀπόγευμα στίς **5** μ.μ. θὰ γίνῃ ἡ Λιτάνευση τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας μετ' τῆ συνοδείᾳ τῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ ἐν συνεχείᾳ θὰ τελεσθῆ ὁ Ἑσπερινὸς τῆς Τρίτης, συμψαλλομένων καὶ τῶν ὕμνων τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου καὶ τέλος θὰ τελεσθῆ ἡ Παράκλησις τοῦ Ἁγίου.

Πιστεύουμε ὅτι ὁ εορτασμός θὰ εἶναι πάνδημος, διότι ὅπως προαναφέραμε, θὰ ἔχουμε ἀνάμεσά μας τὰ Ἱερὰ Λείψανα τοῦ Ἁγίου Νικολάου, καὶ γι' αὐτὸ περιμένουμε μετ' χαρὰ καὶ τοὺς παλαιούς μας ἐνοριῖτες, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μετοικήσει τὰ τελευταῖα χρόνια στὰ Προάστια τῶν Ἀθηνῶν.

ΞΕΡΑΝΟΣ ΑΓΑΠΗΣ 2004

ἀπὸ 12 ἕως 17 Δεκεμβρίου 2004

«Ἐπείνασα καὶ ἐδώκατέ μοι φαγεῖν». Ἐπείνασα καὶ μοῦ δώσατε νὰ φάγω, λέει ὁ Χριστός. Πραγματικά, κάθε προσφορά στὸν φτωχὸ ἀδελφὸ τοῦ Κυρίου μας, στὸν Χριστὸ τὴν προσφέρουμε.

Μία φορὰ τὸν χρόνο, χτυπᾶμε τὶς πόρτες στὸν ἔρανο τὶς ἀγάπης γιὰ φαγητὸ τῶν πτωχῶν τῆς ἐνορίας μας.

- Ἄνοιχτε τὶς καρδιές καὶ τὶς πόρτες σας καὶ δώστε τὴν ἀγάπη σας.

- Ὁ καθένας ἄς δίνει αὐτὸ ποὺ λέει ἡ καρδιά του, ὄχι μὲ λύπη ἢ ἀναγκαστικά, ἀλλὰ μὲ προθυμία καὶ χαρά.

- Τὰ Χριστούγεννα, ἄς μὴ καθίσουμε στὸ τραπέζι νὰ φᾶμε, ἂν δὲν ἔχουμε ἐξασφαλίσει πλούσιο Χριστουγεννιάτικο τραπέζι στὸ φτωχὸ ἀδελφὸ τῆς ἐνορίας μας. **Κανεῖς χωρὶς φαγητὸ τὶς γιορτὲς τῶν Χριστουγέννων.**

Ἔτσι στὶς χρονιάρες αὐτὲς ἡμέρες τῆς χαρᾶς καὶ τὸν πόνο τῶν φτωχῶν ἀνακουφίζουμε καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Νηπιάσαντος Χριστοῦ μας ἀπολαμβάνουμε.

Μὲ πολλὲς ἐγκάρδιες εὐχὲς σὲ ὅλους σας.

Καλὰ Χριστούγεννα
π. Φίλιππος Μίσης

Ἡ ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ ΜΑΣ

Aπὸ τὶς **2 Νοεμβρίου 2004**, λειτουργεῖ ἡ ΣΧΟΛΗ ΓΟΝΕΩΝ τῆς Ἐνορίας μας, σὴν Πνευματικὴ μας Ἑστία (Μαυρομικάλη 96).

Νεαρὰ ζευγάρια ἀλλὰ καὶ νέοι καὶ νέες σὲ ἡλικία γάμου προσκαλοῦνται νὰ ἐγγραφοῦν καὶ νὰ φοιτήσουν σ' αὐτὴν μὲ σκοπὸ νὰ ἀποκτήσουν ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερα ἐφόδια γιὰ τὴν ἔγγαμη ζωὴ τους.

Τὰ σεμινάρια γίνονται ΔΩΡΕΑΝ κάθε **Τρίτη 7 - 8** μ.μ. καὶ περιλαμβάνουν εἰσήγηση καὶ συζήτηση.

Τὸ ἀναλυτικὸ πρόγραμμα τῶν Σεμιναρίων, ποὺ θὰ διαρκέσουν ἕως τὶς 31 Μαΐου 2004, ἔχει δημοσιευθεῖ στὸ τεῦχος 27 τοῦ περιοδικοῦ μας καὶ στὸν εἰδικὸ Κατάλογο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Ἐπενθυμίζουμε ὅτι στὶς 7, 14 καὶ 21 Δεκεμβρίου θὰ συζητηθοῦν ἀντίστοιχα τὰ ἑξῆς θέματα: 1. Ἐξωσωματικὴ γονιμοποίηση: Ἐγωϊσμός ἢ ἀγάπη; Ψυχολογικὸ πρόβλημα ἢ υγεία; 2. Κακοποίηση γυναικῶν. Αἰτίες καὶ ἀποτελέσματα. 3. Ἡ ἐπιβράβευση-ἀπόρριψη τῶν παιδιῶν ἀπὸ τοὺς γονεῖς ὡς αἰτία δημιουργίας ψυχολογικῶν προβλημάτων στὰ παιδιά.

Χριστουγεννιάτικες σκέψεις

ΟΤΑΝ Η ΜΝΗΜΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΧΑΡΑ

Οί ἐργάτες πού ἀναστήλωναν τὸ θέατρο Sheldonian στὴν Ὁξφόρδη, ἔμειναν ἐκπληκτοὶ ὅταν, ξηλώνοντας τὶς γυψοσανίδες τῆς ὀροφῆς, βρῆκαν κρυμμένο πίσω τους ἕνα ξύλινο κουτί. Μέσα στὸ κουτί ὑπῆρχε ἕνα παντελόνι λερωμένο μὲ χρώματα καὶ στόκο, πού φαινόταν ὅτι ἀνῆκε σὲ κάποιον ἐργάτη, κι ἕνα σημείωμα μὲ ἡμερομηνία 6 Μαρτίου 1901, πού ἔγραφε: “Ἀγαπητὲ φίλε, ὅταν ἐπιθεωρήσεις αὐτὸ τὸ παντελόνι νὰ τὸ παραδώσεις στὸ Μουσεῖο, γιατί ἀνήκει στὸν Frank Morrill, πού ἀναστήλωσε αὐτὴ τὴν ὀροφή. Ἐγώ, φαντάζομαι, θὰ ἔχω γίνει πρὸ πολλοῦ τροφὴ γιὰ τὰ σκουλίκια. Ἄντιο, παλιόφιλε, ἀντίο”...

Δὲν θὰ μποροῦσε νὰ βρεῖ καλύτερο καιρὸ, αὐτὴ ἡ φωνὴ ἀπ’ τὸ παρελθόν, γιὰ νὰ ἀκουστῆ καὶ νὰ διεκδικήσῃ μιὰ μικρὴ γωνίτσα στὴ μνήμη τῶν ἀνθρώπων. Ἔρχονται Χριστούγεννα καὶ τώρα εἶναι κατ’ ἐξοχὴν ὁ καιρὸς πού ξεχνοῦν οἱ μνήμες, ὅπως ξυπνάει καὶ ἡ βαθεῖα ριζωμένη μέσα μας ἀνάγκη νὰ μείνουμε κι ἐμεῖς καὶ τὰ ἔργα μας στὴ μνήμη τῶν ἀνθρώπων. Πάντα ἡ λήθη ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς ἄσχημους φόβους μας. Ποιὸς χῶρισε ποτὲ ἀπὸ ἕναν ἄνθρωπο πού ἀγαπάει χωρὶς νὰ πεῖ “μὴ μὲ ξεχάσεις”; Ποιὸς ἄντεξε νὰ λησμονηθεῖ ἀπὸ κάποιον ἀγαπημένο; Ποιὸς εὐχαριστήθηκε ποτὲ ὅταν τὸν παραμελοῦν καὶ τὸν ξεχνοῦν; Ἀντίθετα, ἀπ’ τὴν ὥρα πού γεννιόμαστε, ἡ φροντίδα μας εἶναι νὰ τραβήξουμε τὴν προσοχή, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἀγάπη τῶν ἀνθρώπων πού μᾶς περιστοιχίζουν. Κι ὅταν φεύγουμε ἀπ’ τὴ ζωὴ, ἡ Ἐκκλησία μαζί μὲ τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς πού μένουν πίσω, εὐχονται νὰ εἶναι ἡ μνήμη μας “αἰωνία!”

Ὅμως, καθὼς σκεφτόμουν τὶς μέρες πού ἔρχονται, τὶς μέρες πού “ποιοῦμεν μνήμην” τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεοῦ πού καταδέχτηκε νὰ γίνῃ ἄνθρωπος, δὲν μπόρεσα νὰ μὴν ἀναρωτηθῶ ἂν, τελικά, εἶναι πάντα καλὸ πρῶγμα τὸ νὰ μείνει κανεὶς στὴ μνήμη τῶν ἀνθρώπων. Γιατί ἡ μνήμη τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ καθώρισε καὶ τὴ μνήμη τοῦ κόσμου. Γιατί ἤδη μὲ τὴ Γέννησή Του, ἦρθε ἡ Κρίση τοῦ κόσμου.

Θυμόμαστε τὴ Γέννηση, τὴ Φάτνη, τὸν Ἀστέρα πού διατρέανωσε τὸ μεγάλο Μυστήριό μέχρι τὴν ἄκρη τῆς οἰκουμένης, τοὺς Ποιμένες πού χάρηκαν, τοὺς Μάγους πού ἦρθαν προσκυνητές. Μαζὶ ὅμως θυμόμαστε καὶ τὸν Ἡρώδη, τὸν βασιλιὰ πού δὲν ἄφησε 14.000 παιδάκια νὰ γνωρίσουν τὴ ζωὴ, γιατί φοβήθηκε πὼς θὰ ἔχανε τὸ θρόνο του.

Θυμόμαστε τοὺς Ἅγίους Ἀποστόλους, τοὺς φίλους καὶ μαθητές, πού γνώρισαν τὸ Χριστὸ καὶ Τὸν ἀγάπησαν καὶ Τὸν ἀκολούθησαν. Θυμόμαστε ὅμως καὶ τὸν Ἰούδα, πού θέλησε νὰ ξεχάσει τὸν Κύριο καὶ Θεό του ἀλλά,

οὔτε τότε μπόρεσε, οὔτε τώρα μπορεῖ.

Θυμόμαστε ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔτρεξαν κοντὰ στὸ Χριστό, ζητῶντας καὶ βρίσκοντας. Θυμόμαστε ὅμως καὶ τοὺς “ὄφεις”, τὰ “γεννήματα ἐχιδνῶν”, ποὺ Τὸν σταύρωσαν κι Αὐτὸν μὲ τὸ ἴδιο μῖσος, μὲ τὴν ἴδια λύσσα ποὺ εἶχαν κι οἱ πατέρες τους θανατώσει τοὺς προφῆτες, ἐλπίζοντας ὅτι κάποτε θὰ καταφέρουν νὰ ἐξαλείψουν κάθε μνήμη τοῦ Θεοῦ ἀπ’ τὸν κόσμο...

Ἄρα, ἡ μνήμη εἶναι τόσο μεγάλη εὐλογία, ὅσο εἶναι καὶ ἡ καταδίκη. Γι’ αὐτό, κάθε φορὰ ποὺ ἀκούω νὰ ψάλλεται σὲ μιὰ κηδεῖα ἢ σ’ ἓνα μνημόσυνο τὸ “αἰωνία ἡ μνήμη”, δὲν μπορῶ νὰ μὴν ἀναρωτηθῶ: εἶναι ἄραγε, καλὸ αὐτὸ ποὺ ζητᾶμε γιὰ τὸν ἀγαπημένο μας ἄνθρωπο –καὶ ποὺ κάποτε θὰ τὸ ζητήσουν καὶ γιὰ μᾶς– ἢ μήπως αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ αἴτησή μας μᾶς καταδικάζει στὴν κόλαση ποὺ ἐμεῖς φτιάξαμε γιὰ τοὺς ἐαντούς μας; Θέλει ἄραγε ὁ Ἰούδας νὰ εἶναι ἡ μνήμη του αἰωνία; Χαίρεται ὁ Ἡρώδης ὅταν τὸν θυμόμαστε κάθε Χριστούγεννα; Θὰ θέλουμε κι ἐμεῖς νὰ θυμοῦνται οἱ ἄνθρωποι ὅταν θᾶχουμε πιά φύγει, αὐτὸ ποὺ στὴ ζωὴ μας πασχίζουμε νὰ θάψουμε, νὰ κρύψουμε καὶ νὰ ξεχάσουμε;

Ἡ παρηγοριά μας, ὅμως, εἶναι ὅτι τὰ Χριστούγεννα δὲν εἶναι ἐποχὴ μόνο μνήμης, ἀλλὰ καὶ προσδοκίας. Ἔτσι, ἂν καταφέρουμε τὸν κάθε χρόνο μας νὰ τὸν κάνουμε ἓναν ὁμορφο χρόνο, ἓνα χρόνο ποὺ δὲν θὰ μᾶς προσθέτει βάρους ἀλλὰ γνώση, ἓνα χρόνο ποὺ δὲν θὰ μᾶς ἐπιβαρύνει μὲ κόπο ἀλλὰ θὰ μᾶς ἀνανεώνει μὲ τὴν ἐλπίδα καὶ τὴν αἰσιοδοξία, τότε, ὅταν θὰ φτάσουμε στὰ τελευταῖα μας Χριστούγεννα –ποὺ ὅλοι κάποτε θὰ φτάσουμε– θὰ γυρίσουμε νὰ κυττάξουμε πίσω τὴ ζωὴ μας καὶ θὰ δοῦμε μόνο χαρὰ.

Γιατὶ ὅλα μας τὰ βάσανα, ὅλο μας τὸν κόπο, ὅλο μας τὸν πόνο, θὰ μᾶς τὸν ἔχει πάρει ὁ Χριστὸς ποὺ καταδέχτηκε νὰ γεννηθεῖ γιὰ μᾶς. Καὶ τότε ἡ μνήμη μας θὰ εἶναι χαρὰ. Καὶ τότε θὰ χαροῦμε νὰ ἀκούσουμε αὐτοὺς ποὺ θὰ ἔχουν μείνει ὅταν ἐμεῖς φύγουμε, νὰ εὐχονται νὰ μείνει ἡ μνήμη μας αἰωνία. Γιατὶ θὰ εὐχονται νὰ μείνουν αἰώνια τὰ Χριστούγεννά μας. Γιατὶ θὰ εὐχονται νὰ μείνει αἰώνια ἡ χαρὰ μας...

N.B.

Ἡ σκέψις!... Ποῖον ἀκατανόητον μυστήριον κρύπεται εἰς τὴν φύσιν τῆς ἀνθρωπίνης σκέψεως!... Δι’ ἐμὲ ἡ σκέψις, ἡ κάθε σκέψις, εἶναι τὸ μεγαλύτερον βάσανον ποὺ ὑπάρχει ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἕως ὅτου μεταμορφωθῆ εἰς Θεο-σκέψιν, εἰς Χριστο-σκέψιν, ἕως ὅτου δηλαδὴ λογοποιηθῆ, νοηματοποιηθῆ. Ἀλήθεια, ἡ σκέψις εἶναι κόλασις, ἐὰν δὲν μεταμορφωθῆ εἰς Χριστο-σκέψιν. Ἄνευ τοῦ Λόγου ἡ ἀνθρωπίνη σκέψις εὐρίσκεται συνεχῶς εἰς τὴν ἄλογον παραφροσύνην, εἰς τὸ παραλήρημα, εἰς τὴν σατανικὴν ἀνόητον αὐτοβεβαίωσιν, εἰς ἐκεῖνο τὸ σατανικόν: ἡ σκέψις διὰ τὴν σκέψιν, ἀναλόγως πρὸς τὸ I’ art pour I’ art...

† π. Ἰουστίνος Πόποβιτς

ΤΑ ΑΠΙΘΑΝΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ἀπὸ τὴ διεθνῆ εἰδησεογραφία ξεχωρίσαμε δύο πραγματικὰ ἀξιοπρόσεκτες καὶ μᾶλλον... διασκεδαστικὲς εἰδήσεις.

α) Τὸ πῶς πρῶτοτυπο “ἀμάρτημα”.

Ενας Ρουμάνος Ἱερεὺς πῆρε “κανόνα” νὰ ζήσει ἕνα μῆνα σὲ ἀπομόνωση, μὲ αὐστηρὴ νηστεία –μόνο μὲ ψωμὶ καὶ νερὸ– γιατί σὲ μιὰ κηδεῖα, τὸ κήρυγμά του διήρκεσε πέντε(!!!) ὥρες.

Ὁ πατήρ Agarie Aurel Rusul, ἤθελε μ’ αὐτὸν τὸν τρόπο νὰ ἐκδικηθεῖ τοὺς συγγενεῖς τοῦ νεκροῦ, γιατί αὐτοί, ἀρχικά, ἤθελαν νὰ καλέσουν κάποιον ἄλλον Ἱερέα γιὰ νὰ κηδεύσει τὸ νεκρὸ τους. Στὴν πολὺωρη καὶ πρῶτοτυπη “ἐκδίκησή” του, ὁ Ἱερεὺς ἀναφέρθηκε σ’ ἕνα σωρὸ ἄσχετα μὲ τὸ νεκρὸ θέματα, ὅπως πολιτικὴ, ἱστορία, ἀκόμη καὶ καρδιοχειρουργικὴ, τὰ ὅποια διάνθιζε μὲ ἀπαγγελίες ἀπὸ τὰ ἀγαπημένα του ἐπικά ποιήματα. Πέντε ὥρες, δὲν εἶναι καὶ εὐκόλο νὰ γεμίσουν!...

Πάντως, ἂν τὸ καλοσκεφεῖ κανεὶς, αὐτὴ ἦταν ἡ πιὸ ἀποτελεσματικὴ “παρηγοριὰ” γιὰ τοὺς θλιμμένους συγγενεῖς. Δὲν μπορῶ νὰ φαντασθῶ ὅτι στὸ τέλος τοῦ πεντάωρου κηρύγματος θὰ εἶχε κανεὶς κουράγιο νὰ θρηνεῖ ἀκόμη τὸ νεκρὸ του...

β) Οἱ πολλαπλοὶ κίνδυνοι τοῦ καπνίσματος.

Ενεαρὸς Γιαπωνέζος Tatsuo Onishi, 22 ἐτῶν, κάθησε ἕνα βραδάκι ἔξω ἀπὸ τὸ πατρικὸ του σπίτι, στὴν πόλη Matsuyama, γιὰ νὰ ξεκουραστεῖ ἀπ’ τὴ δουλειὰ τῆς μέρας. Τότε ὅμως, ἕνα κουνούπι εἶχε τὴν κακὴ ἰδέα νὰ ἀρχίσει νὰ τὸν πολιορκεῖ, μὲ ὅλη τὴν ἐκνευριστικὴ ἐπιμονὴ ποὺ χαρακτηρίζει τὰ ἔντομα αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Ὁ νεαρὸς σηκώθηκε ἐκνευρισμένος, πῆρε ἕνα ἔντομοκτόνο σπρέϋ, κι ἄρχισε νὰ κυνηγᾷ καὶ νὰ ψεκάζει τὸ ἔνοχλητικὸ κουνούπι γύρω-γύρω σ’ ὅλο τὸ σπίτι, χωρὶς ὅμως νὰ μπορεῖ νὰ τὸ πετύχει. Κάποια στιγμὴ κουράστηκε καὶ στάθηκε νὰ ἀνάψει ἕνα τσιγάρο γιὰ νὰ ἠρεμήσει τὰ νεῦρα του. Ἀλλὰ τότε, δυστυχῶς, τὸ ἀέριο ἀπὸ τὸ σπρέϋ ἔπιασε φωτιὰ καὶ μέσα σὲ λίγη ὥρα τὸ πατρικὸ σπίτι τοῦ νεαροῦ Ἰάπωνα ἐγίνε μόνο ἀνάμνηση.

Τὸ κουνούπι, ἄραγε, σκοτώθηκε τελικά, ἢ κατάφερε καὶ πάλι νὰ τὸ σκάσει;

N.B.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ

Χριστουγεννιάτικη έορταστική έκδήλωση έχουν έτοιμάσει τὰ παιδιά τοῦ Νεανικοῦ Κέντρου τῆς ένορίας μας καὶ θὰ τὴν παρουσιάσουν τὴν Κυριακὴ 19 Δεκεμβρίου 2004 καὶ ὡρα 7-8³⁰ μ.μ. στὴν αἴθουσα «Δελφοὶ» τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Ρουμελιωτῶν (Σίνα καὶ Ἀραχώβης).

Στὴν έκδήλωση αὐτὴ προσκαλοῦνται ὅλοι οἱ ένορίτες μας, ὄχι μόνο οἱ νέοι ἀλλὰ καὶ οἱ μεγαλύτεροι. Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ Γιορτὴ πραγματοποιεῖται ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ μας καὶ ἡ παρουσία ὅλων μας ὄχι μόνο θὰ μᾶς δώσει τὴν εὐκαιρία νὰ χαροῦμε ὅλοι μαζὶ τὴ Γιορτὴ τῶν παιδιῶν μας ἀλλὰ καὶ θὰ μᾶς ἐνθαρρύνει γιὰ τὸ μέλλον. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει:

1. Χριστουγεννιάτικους ὕμνους.
2. Χριστουγεννιάτικα τραγούδια μὲ συνοδία μουσικῶν ὀργάνων καὶ ποιήματα.
3. Θεατρικὴ διασκευὴ τοῦ ἔργου τοῦ Φώτη Κόντογλου «Τὸ εὐλογημένο μαντρί».

Ὁ υπεύθυνος Νεότητος
π. Πασχάλης Γρίβας

ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΗ ΕΙΔΗΣΗ!

Εσατανισμὸς ἀναγνωρίστηκε ἐπίσημα ἀπὸ τὸ Βασιλικὸ Ναυτικὸ τῆς Μεγάλης Βρετανίας! Ὁ τεχνικὸς τοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ Chris Grammer, πῆρε ἄδεια ἀπὸ τὴ διοίκησή του νὰ τελεῖ σατανιστικὲς τελετὲς πάνω στὸ πλοῖο του, ἀρκεῖ “νὰ μὴν πίνει τὸ αἷμα τῶν ζώων ποὺ θὰ ἀποκεφαλίζει” σ’ αὐτὲς τὲς τελετὲς.

Σημειωτέον ὅτι ἡ εἶδηση αὐτὴ παρουσιάστηκε σὰν ἀπόδειξη τοῦ ὅτι τὸ ἀπαρχαιωμένο καὶ στενόμυαλο στρατιωτικὸ κατεστημένο, ἔδειξε ἐπιτέλους κάποια στοιχεῖα προόδου!

N.B.

ΑΠΟΝΟΜΗ ΜΕΤΑΛΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑΣ

Ετος Ὀλυμπιακῶν Ἀγῶνων τὸ 2004 καὶ ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν ἐτοίμασε εἰδικὰ χρυσᾶ μετᾶλλια γιὰ τοὺς Αἰμοδότες τῶν Ἑνοριῶν τῆς.

Ἔτσι καὶ ἡ Ἑνορία μας συνδύασε τὸ γεγονός καὶ ἔκανε μιὰ ἰδιαίτερη προσπάθεια ἐνημερώσεως τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ὥστε νὰ ἀυξηθοῦν τὰ ἀποθέματα τῆς Τράπεζας Αἵματος τοῦ Ναοῦ μας δεδομένου ὅτι καὶ ἡ

ζήτησις τὸν τελευταῖο καιρὸ εἶναι ἀυξημένη.

Ἡ β' αἰμοδοσία τοῦ 2004 ἔγινε στὶς 31 Ὀκτωβρίου καὶ συγκεντρώσαμε 70 φιάλες αἵματος. Ἀθροιστικὰ τὸ ἔτος 2004 ἀπέδωσε 123 φιάλες. Αἰσιοδοξοῦμε ὅτι τὴν ἐπόμενη χρονιά θὰ ἔχουμε καλύτερα ἀποτελέσματα.

Γιὰ νὰ τιμήσουμε τοὺς αἰμοδότες μας διοργανώσαμε εἰδικὴ ἐκδήλωση τὴν Κυριακὴ 14 Νοεμβρίου, 11³⁰ τὸ πρωῒ στὴν Πνευματικὴ μας Ἑστία (Μαυρομιχάλη 96).

Τὸ Πρόγραμμα περιελάμβανε: Πρόγευμα, βράβευσις τῶν αἰμοδοτῶν μὲ ἀπονομὴ Τιμητικῶν Διπλωμάτων καὶ χρυσῶν μετᾶλλίων καὶ τέλος εἰσήγησις τοῦ π. Βασιλείου Βολουδάκη καὶ θέμα: «**Ἡ αἰμοδοσία ὡς προσφορὰ ζωῆς καὶ ὡς σχέση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων**».

Μετὰ τὸ πέρας τῆς εἰσηγήσεως ἐπηκολούθησε συζήτησις μὲ συμμετοχὴ ἱατρῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀκροατηρίου. Στὴ συζήτησις διαπιστώθηκε ὅτι πρέπει νὰ ἐπεκταθῇ ἡ ἐνημέρωσις τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐκτὸς τοῦ Ναοῦ μὲ τὴν

έκδοση ειδικών φυλλαδίων, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διοχετευθοῦν, εἰ δυνατόν, σὲ κάθε σπίτι. Ἔγιναν, ὅμως, καὶ ἄλλες προτάσεις γιὰ τὴν καλύτερη μεθόδευση τῶν αἰμοδοσιῶν τοῦ ἐπομένου ἔτους.

Στὶς φωτογραφίες παραθέτουμε στιγμιότυπα καὶ ἀπὸ τὴν τελευταία αἰμοδοσία ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοὺς βραβευθέντες.

ΕΝΟΡΙΑΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

* Τὸ Σαρανταλείουργο τῶν Χριστουγέννων συνεχίζεται κανονικά. Στὶς καθημερινὲς Θ. Λειτουργίες προηγείται Ὁρθρος ποὺ ἀρχίζει στὶς **7³⁰**.

* Τὴν **5n** καὶ **19n** Δεκεμβρίου θὰ τελεσθῆν στοὺς παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου Θ. Λειτουργία σὴν **Ρουμανικὴ γλῶσσα**. Ὁ Ὁρθρος θὰ ἀρχίσῃ στὶς τὸ πρωῒ καὶ ἡ Θ. Λειτουργία θὰ περατωθῆ στὶς **11.³⁰** π.μ.

* Τὴν **ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων** θὰ τελεσθοῦν δύο Θ. Λειτουργίες μὲ Ὁρθρο.

Ἡ **Α΄ Θ. Λειτουργία** θὰ τελεσθῆν στοὺς Ναὸ τοῦ Ἁγ. Νικολάου καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς θὰ ἀρχίσῃ στὶς τὸ πρωῒ.

Ἡ **Β΄ Θ. Λειτουργία** θὰ τελεσθῆν στοὺς Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου καὶ ὁ Ὁρθρος τῆς θὰ ἀρχίσῃ στὶς **8** τὸ πρωῒ.

* Τὴν Κυριακὴ μετὰ τὰ Χριστούγεννα, **26** Δεκεμβρίου θὰ τελεσθῆν **ΜΙΑ** Θ. Λειτουργία. Θὰ τελεσθῆν ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ **Ἁγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου**, ἡ ὁποία τελεῖται δύο φορές τὸ χρόνο: **23** Ὀκτωβρίου καὶ τὴν Κυριακὴ μετὰ τὴ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ.

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Τὸ βράδυ τῆς Πρωτοχρονιάς ἀπὸ τὶς 9⁰⁰ ἕως τὶς 1¹⁵ τὸ πρωῒ θὰ τελεσθῇ Ἀγρυπνία στὸ Παρεκκλήσιό μας τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου. Τὴν Ἀγρυπνία αὐτὴ καθιερώσαμε στὸ Ναό μας ἀπὸ τὸ 1980. Τότε, στὴν πρώτη Ἀγρυπνία εἴμαστε 10 ἄνθρωποι. Σήμερα δὲν μᾶς χωράει τὸ Παρεκκλήσιο, παρ' ὅτι ἔχει χωρητικότητα 350 ἀτόμων! Τόσο πολὺ ἀγάπησαν οἱ ἐνοριῖτες μας τὴν Ἀγρυπνία αὐτὴ γιατί τοὺς δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ὑποδεχθοῦν μὲ τὸν οὐσιαστικώτερο τρόπο τὸν καινούργιο χρόνο. Μέσα στὴ Θ. Λειτουργία!

Στὴν Ἀγρυπνία τῆς Πρωτοχρονιάς εὐλογοῦμε καὶ τὶς προσφερόμενες Βασιλόπιτες, οἱ ὁποῖες περιέχουν ἐπίχρυσο εἰκόνισμα. Πέρυσι εὐλογήσαμε εἰκοσιτέσσερις βασιλόπιτες!

Η ΕΝΟΡΙΑ ΩΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΗΡΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ

 Εμιλίες μὲ σκοπὸ νὰ βοηθηθοῦμε στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ γίνονται στὴν ἐνορία μας:

* Κάθε **ΚΥΡΙΑΚΗ** πρωῒ, μετὰ τὴν Θ. Λειτουργία, ἀπὸ τὶς 11³⁰ ἕως τὶς 1³⁰ τὸ μεσημέρι, στὴν Πνευματικὴ μας Ἐστία (ὁδὸς Μαυρομικάλῃ 96), μὲ θέμα «*Ἡ ὄραση τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ ψυχικὴ μας ἰσορροπία*».

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ἀναπτύξεως τοῦ θέματος γίνεται διάλογος μὲ τοὺς ἀκροατές.

Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ὁμιλίας παρατίθεται δωρεὰν ἓνα μικρὸ πρόγευμα πρὸς ἀναψυχὴν τῶν προσερχομένων εὐθὺς μετὰ τὴ Θ. Λειτουργία.

* Κάθε **ΤΡΙΤΗ** (Μαυρομικάλῃ 96): **6.⁰⁰ - 7.⁰⁰** μ.μ. ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ, μὲ θέμα «*Ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ σοφία τοῦ κόσμου μὲ τὴ χειρα-*

γὼγηση τοῦ βιβλίου τῆς Σοφίας Σειράχ». Ἡ ἀνάπτυξη γίνεται παράλληλα μὲ συζήτηση.

Ἡ **ΣΧΟΛΗ ΣΥΖΥΓΩΝ & ΓΟΝΕΩΝ** λειτουργεῖ κάθε **Τρίτη 7⁰⁰ - 8⁰⁰** τὸ βράδυ.

Ἐπεύθυνος Συνάξεων: π. Βασίλειος Βολουδάκης.

* Κάθε **ΤΕΤΑΡΤΗ** ἀπόγευμα, στὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγ. Νεκταρίου μετὰ τὸν Ἑσπερινὸ καὶ τὴν Παράκληση οἱ ὁμιλίες ἔχουν γενικὸ θέμα: «*Ἡ Ἁγία Γραφὴ στὴ ζωὴ μας*».

Ἐπεύθυνος-Συντονιστής: π. Φίλιπος Μίαρης.

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΕΥΛΟΓΙΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΕΥΚΑΚΙΩΝ (Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν)
Ἀσκληπιοῦ 38 - Ἀθήνα- Τ.Κ. 106 80
Τηλεφῶνο: 2103612449 - Fax: 2103627037
www.AgiosNikolaosAsklipiou.gr

Ἐπεύθυνος Συντάξεως:
π. Βασίλειος Ε. Βολουδάκης
ΔΑΠΑΝΗ : ΕΚΔΟΣΕΙΣ "ΥΠΑΚΟΗ"
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ